

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЙУГОСЛАВІЇ

POK VI.

Нови Сад, петок 29. Новембра 1929.

Ч 43 (251)

1. декабря 1929.

Нешка, кед нам ще радую
зединені браца мили;
Увекшайме тету радосці,
зложиме з німа наше сили!

Же нас од віх дзелі наша
мила народносць и вера;
най нас, браца, тото нігда,
ані вешка най не спрева;

да ще з німа ведно мицки
у радосци вешеліме;
да зос німа радосць туту
вельку, братимски дзеліме:

да брат брата више поцеши
жгалосд свою меч открые,
бо у первох кашах мужа —
славянске нам перво бие!

Жийме далей у любови
ік до тераз щесні часці
и у пісні зложиме нешка
з німа нашо громкіні гласи.

**Запинайме шишки, зложно,
писню славянской единости.
Не забудеме нашу прецелосци;
думайме о будучносци...**

**Берме учасці, хто цо може,
нато нас і дзлужносць вола.
Гайде, браца, гайде шыцкі,
попадайме ўсе до кольца.**

Я. ФЕЙСА.

вок. Мушела ще отримаць сама схадака у дворе. Тоби не було страшне, да була красна хвиля. Шицки учасники добре знають, жечельо плюсок погубел. А то би ис шмелю був.

З тим самим не думал по-
весьць, же потребни „Дом“ лем
прето єдному валилу, же би
ще могли отримовати сличні
преслави. Вони є потребни
ї за други згоди. Нашка нам
ше лепша далішя будучності
указує лем так, кед є вони
добре організовані. Просви-
щеноць і культура ще муни
подавигнуць не лем у палати
але я у колібі. Потребни
су преподавання, книжки, но-
вини, потребні з одним словом
дружтво, даючи утримання
велих, же би могли на-
тот способом тим видатком
удоволіць, бо єден не може
за себе отримовати. А то
боме, не може бути ані у
приватній хижі, котра є
цесна за то, а інде жеж
у єдиній карчмі. Там мож
шицько, лем не робиць. Крем
того ѹ там єст єден пан,
власник того, котри не до-

пунци щицко, по патри на свой хасен. Такле виходзі з того, які валал прымушены у интересу сваій лепшай будучысці, себе збудовац сцен дом, котры будзе „народны“ і котры будзе слу жыц „народу“.

Іще одну ствар сцем начинуць. Прядо нам ёсё вони потребны? Па келью валали коло нас ест та го пісмаю, тиж лес жыву и напредую (котри як!). Но дораз тому мушним и додац слідующе, пароди, котры нас опколюю маю уж свойо центры (вароши). Там вони найду велью того, чо ми не мame. Та веџ им баж аці не так нужно, да на телью обтерхую валал. Но ис значи, же то вони нешкя ютре ис буду мац. Цо веџей то смурно. А мы оставаме и през единого и през другого. Муніміше постарац и збудопац себе туту будопу, кед не сцеме прейсц вшеліяк. Вон нам ма попольніц и того цо други мако по варонкох. Цо сколей то лепше!

М. Рамач.

У нашим отечеству

Церковни вопросы.
У Београду отримали аси-
данние кат. юладиконе ведно
зос православнина и беше-
довали о вопросах, котри
интересую единак обидва цер-
кви. У першем шоре то бул
школски вопрос и одиуп
церкптих однитих доброх.

Новини „Отаџбина“⁴⁶ буду виходзіць од 1. децемвія року у Новім Саду кожні два дні. Так істо започатковані виходзіць у Суботиці „Дністровські“.

Гледа молодого. Млада дзівка Клара Стойлич мдолела цаганку, да ей погледа молодого. Цыганка обещала, кед ей Клара прыяшле пе-нежи, з қотрима треба ку-пинц вишліяки лікі. Понеже Клара пеленжы яе мала, то их мушела украянчыца.

Кед оцең обачел діло, уж
а Його пенежжікү нестало
5.000 динари.

Старане за худобник. Катол. владика у Суботици одредзел, же би богатши церковни общество основали пародии кухнї, у котрих би најхудобнији достали ћедзенс през жиму. У прешлай жими велі худобни людзе страдали. Чиби ше и при нас не могло таје таке злобине

Памятник краильови
Петрови будве подавигнути у Задребу. Добровольни прилоги уж ше абераю и уж наизгледи велики суми.

**Операції зос дріве-
нним ножком.** Уж вецеї як
30 роки робив операції Са-
ле Урошевич зос єдним дрі-
веним ножком. Вон лежав под-
язиком, подрезував жилку:

Една особа под його ножом умірла, та єго власці ново-
вали на однічательносці. Вон
виявив, же і його оець лі-
чил през 50 роки на той
способ іншіх хороти на тим
швеце.

Крадла долари. У Паш-
ичеву влапали поштарку
Филиппину Хелц, кед отве-
рала листа з Америки і
виміжала долари.

Западал шніг. На го-
рох Словенії і Сербії западал
вельки шніг, коли ху-
добнейши фамелії заст-
ранні іре нукаду, котру при-
ноши традда жама.

Вельки порції. Нові
порційови закон наложел
вельки порції на народ. Пре-
то ще отримало тих дних

у Сомборе висиданне варо-
шкого сената, на котрим ще
одредило вислац до Београ-
ду депутатию, же би потол-
ковала ческости плаця порції.

Заказане картанс. Од
1. януара слідукоцого року
заказала міністерня шицькі
бависка на карти, же би ще
на той способ не трошело
добро задармо.

Преношене косцюх
заслужних народних діяте-
льнох, котри умірли у Пеш-
ту, до Нового Саду оббудає
ше у найбліжчим часу.

**Железничке чешес-
це.** Іри штатці Лайковац
вискочел зас шинох, іден
терховни воз зас 14 вагона-
ми. Всієї особи настрадали,

Радијум.

У остатціх часох зме могли
всієї раз обачи; — у всіх часох — статі о радиумі.
Так на приклад пред даскельо-
днями, же председатель Союз-
ників Дерікашов у Америці кан
Гулер наїдал всім папі Кири
под 50.000 долларах за набавлено-
радиумом у цілих ліченіх коріх
у Варшаві. Влонг ваш, же наша
держава послала пана лікаря
Др. Насічича до Чеській, да там
праучує „Радіологію“ а хори
там і остал як жертва своєго
звания.

Тоті статі ме побудували, да
підінімем у наших новинках, за
всіх руских читальських да-
скельо слово о Радиуму.

Року 1896-го облачел Аери
Бекерет (Henri Becquerel) про-
фесор інженерської школи у Парижі, же елемент (першень) вважа-
ї „Уран“ і його сподуки (важи)
випущую, вишукую вог себе за
просте око невидізки гарі (про-
міні), котрі діствую на фотогра-
фічну плючу і пред тарни па-
пер і хори іонізації, показа-
ную тави.

Року 1898-го преучували свої-
ство того урана папі к папі
Кири (Curie) і винагати, же зас
матерії зас хорога ще праз
уран, велько веце проміні ви-
пукую; то их понукали да дальні
вигляду, бо їм терас уж ясно
було, же този проміні зас відстою
другого, то терас чи пошнатого
переняня похода і хори ще у
натури сигурно видно находи-
зас ураном. Папі Кири удаю-
ше одиреліць тот елемент і наз-
валас го Радиумом.

Вона превангла і други едн
таки переняня „Полонію“ (Ізміт
препакють так звати „Горію“
і Лебінське 1899, року так звати
„Актинію“). Позика їх єст уж
лас 40 на числу. Елементи този
називають „радіоактивним“ еле-
ментами, меном зас хорога ще
діяко накилюють их свойство, же
зас себе проміні випукую.

Зас тим випукованьом, ви-
блісканьом чи радіоактивним сле-
щенти тріпша, вони ще пристверд-
у елементи; тута пременка із зас
своїм драгом напредок кон-
стантно, помало але сигурно,

виплив зас вогника ще зменшує
ані ще надлужу час времіньки.
Зас експериметами що вирахова-
вало, же шицьк разном (атоми)
того хвіста ще зменшує на по-
ловку аж дас за 1580. роки.
Цілком зрозуміло, же то лем
теорія, бо у натури ще радиум
не лем трохи, аж ще і нові
місцевства творя, як що то неділ-
я гадає зас урану.

Так радиум, як и велько други
радіоактивни елементи на лем же
вібліскую проміні, але і твори
випущую зас себе радиоактивни
гази, котри ще у науках „Ема-
ніакіон-пм“ волаю. Кед загресме
сам радиум — як єдно вогу гоч
хтору радиум смокту — у од
воздуха розриданом простору,
вон ще претвори у газ і вола
ще радиомеманацион. Тот дра-
гомік газ препашол професор

универзи у Лондону папі Рамсі
(Ramsay).

Зас радиум ще достава по
при радиум смаканії і други
відєн драгоценін газ, так звані
„Хеліум“. (Зас тим ще воля
и воздушній ладт, бо о ю запа-
діви, але за туць циль ще тут
так прави юс воздуха, дас го
єст надсід, осбено у великих
місцинах).

Так сам радиум, як и радиум
еманаций на стала сполука,
як щом уж спомнул, аж ще
часом розсклаю та чрез се-
лем ступни (Radium a, b, c, d, e, f,)
док на краю не постала зас їх
ініактива, ще дієгруючи ради-
ум, котри веце не видана зас
себе проміні, бо ще вітрошел,
а хори складба на одово і
вола ще Радиум G.

Оскар Лабаш.

† О. Владимир Сегеди.

Прешлей суботи дия 23.
новембра т. р. умар у Мит-
ровици О. Владимир Сегеди
тр. катол. парох. Пресел-
ше до вичносци у 35 року
своего життя а по 11
рочній благословеній свя-
цієлическій діяльнosci.

По звершених гімназіял-
них науках у Загребу, ви-
учел богословию у Стани-
славові (Галиція) і у За-
гребу а вец буд пошвецени
за священіка і наїсцени
за капелана до Кінчур. Ту
дієствовал преа два роки,
а по тим службовал як па-
рох у Каники, і преа 6 ро-
ки у Митровици. На шиць-
ких местах стойого служ-
бованя розвил вон вельку
діяльнoscь не лем у Церкви
але и у явним живоце поза
церкову. Точни у богослу-
женьях і у окончованю
шкільних пастирських должностіх
трудава ще, же би

вірски живот у Його паро-
хії по баркей преквітнул.
Прето основав виеліки
церковні дружства як Дру-
жто живого ружанца —
апостолат св. Кирила и Ме-
тодія, запровадзел отримо-
ване св. місійох. У явним
дружественным живоце участ-
вовал велько зас своим му-
зикальним талентом як член
шпівавічних дружствах. Бул
председатель хорват. шпів.
дружства „Нада“ у Митро-
віци і союза хорв. шпі-
вавічних дружствах „Клаич“.

Од початку основання на-
шого Рус. нароц. Просвіт.
Дружства бул покойни О.
Владимир Сегеди медаи пер-
шима, котри идею народній
русійські просвіти и свідо-
мосци уношели и ширели
меды руским народом. Же
ше нашо Русини у Митро-
віци організовали у спой
читальні и самостойно ви-

ШИМ ФЕЛЬТОН № 444

Славянна гора:

(Польськ. нар. приложені)

На єдній високій скелі-
ній горі виходзела ще
єдна палата од сухого зла-
та, а на драке дерево, на
котрим росли златни яблука.
Хто отаргнул злат-
не яблучко пришол до злат-
ній палати, а там у стри-
берній хаті шедзела укля-
га королевна, котра була
така красна, якій нет а и
не будзе. Мада вельке
богатство: шиньвици були пол-
ни з драгоценним каменями,
а коло мурох у хижкох ста-
ли самі орманы а пайфін-
шік златом..

Уж тут приходзеди ве-
лі з далких крайох, но
діремно ще трудзели, вилів
на гору. Веї, ще на краі-
не приправеных хижкох ви-
шли лем даскельо метери,

а вец з щілікацого брега
спадли. Еден себе зламал
руку, други ногу, а треци
и шию. Шварна королевна
приратрала ще з своєго
облака як ще телі на під-
гінчих хижкох мучи да ще ви-
грабу горе. Погляд на кор-
олевну дівал им віле попу
шмелосц. Приходзела шиць-
ких штирох странох пірга,
а ишак чекала царюча дівчи-
на, нещасна уж телі роки
даремно на своєго вишлі-
бодителя.

Веї мертві, юнакове, а
коні около гори лежали,
веді на щімешці ранети чес-
ко здиховали; не могли ще
з своїм зламаним пелом ві-
таль оцігнуц. Цади тут край
вилів зас темы.

Хібело дім три дні і на-
віршело би ще седем роки
як королевна чекала ге-
того юнака, котри ю. ви-

шлебодзи. Гу склебяней гори
придає на коньове єдел
вон. Першо обішвол коло
гори, а вец ще на чудо
шицьким вілендрал що по
гори й вон ще ще ще вілендрал
врацел. Кед так перши раз
успел, погнал єдного коня
на гору. Конь ходзел по
склу як по ровній жемчи-
й його коніта вібівали огень.
Шицькі вояци патрели го
у чуду. Вони бул уж зо-
штицким бліско златній яблу-
кі, кед нараз прілеци моц-
ни сокол, загути з криці-
лі, і вдері коня по очах,
коні, ще злікі скочи, ко-
пыта му ще пошліши, и
відно з катоном спадне..

Оставал ще лем. Еден
дзеніца да ще наверши седем
роки. Но тим приде єден
красни, високи и міцни ле-
гінь.

Вицел кельо щімелих ю-
накох, ту страдало ца, на-
дума, почака висці, пра-
ві коня до глатким брегу. Пра-
ві коня

дін рок, док бул дома при
своїх родичох, чул вон ве-
лько з королевки, котра би-
ва у златній палаті, на
верху скленяней гори. По-
плю до леса, забил риси и
на руки и на ногі причвер-
цел Його щітры шапкі. И
так ще з тим оружийом
шмелю пендрал на скленя-
ну гору.

Слунко заходзело, а ле-
гінь стаіс на пол, брега:
бара чежко дихал, уста му
були сухи од жажды. Чар-
на хмара ленела понад Йо-
го, модлел ю преклінал да
му спущи гоч капсу води.
Дармо отверал уста, чарна
хмара преленела, и ані қап-
ка роси не овляцела Його
сухи, уста. Ноги му були
бокірававі так, же ще мо-
гол тримац лем на рукох.
Дзеніца прешол я легінь по-
датри горе, да видзі верх
горы, але мушел високо
дзігніц, главу, так, же му
спадла шапка. По тим по-

а при варопицких ви-
ях, заслуга то нашо-
Владимира. Вон их
зел и спашел од од-
зя. У слоги и со-
вос своим парохом
чи нашо Митровчане
милозвучни нови
и оправела церкву и
ни адания. Яка зель-
юв и почитоване па-
х и широких гражда-
Митровици була ту-
димирови найліспше
його величествени
котри ше одбул на
лок дня 25 новембра
1910.

покойного О. Влади-
мирови було виложено у
Хованє ше започа-
2 години а водзел
ч. О. Сл. Петрови-
вітник консисторії
істенцию пейзах свя-
х. У церкви отримал
казанс О. Дюра Бе-
ні парох у Шиду и
ал священіческе дій-
ис покойного. Зос
а священіками уча-
ли у хованю и 10
примокатолицких свя-
х. Послідню почесць
зоме указали и шиц-
али у Митровици як

гімназия, гражданські и ос-
новні школи зос своїма
професорами и учительями,
а так исто и інши приватні
організації. Хорватски со-
коли ступали при труні.
Руске Просвітне Дружество
заступовал предсідателем
Монс. О. М. Мудри, О. Ю.
Павич и Я. Костельник а
Союз Руских Школярох
И. Коайцар.

Крем службеного отши-
тования у Церкви, отпітали
ше на гробе од покойного
заступці поєдиних орга-
нізацій и школах. У
мену Рус. нар. Просв. Дру-
жства бешедовал О. Ю. Пав-
ич з Н. Саду, а у мене
владики и владичества О.
Сл. Петранович. На конці
отпітал ше у мене паро-
хиях п. професор Яко
Ерделі.

Глібоко порушени над
наглу и неиздавану шмерцу
вредного священіка и па-
родного просвітителя зо-
табели зме його смутни
гроб у молитвех гу Богу,
да будзе милосердии судия
його племенітей душ, и
да уціли його гармущену
супругу зос широтками.

Вичная Йому пам'ять!

Широм світа

Пр Клемансо. Вель-
ранцузький дипломата
ко имар у 88 року
а. Вон бул министер
ідатель Французької
сок швейцарської війни
пекину заслугу ма, же
цька витирвала до
побиди Клемансо на-
віцей книжкою полі-

тичичкого и кількового
содержання. Цалого своїого
віку бул ліпнітельем кат.
Церкви.

Водьове комуністох
Риков, Бухарин и Чичерін
вигнати зос Русії од терав-
нії влади. Вони су нігда не
сугурни за свой живот. Чи-
черін, бувши большевіцькі

долу: Ох Боже, як
границя! Там то чека-
ла номерц! Наполи во-
людески цела и ко-
отровку дугу чисти
полнели: були то
ти шлебодних хлан-
хтори исто так як и
робовали присц горе,
с и ноц слущсла, гні-
зюніввали лем верх
и легінь вини як при-
пі на своїх кирвавих
горе не мог бо зо-
ім вистал.. Не вінал цо
и так розляти оче-
шмерц. Нараїз задрн-
збул на своїо стане-
вал. З'свойма оштри-
хцами твардо ше три-
га склу. Не будзел ше
с и ноц и не спаднул
златней яблоні мэр-
соком, хтори зруцел
го катону, з коня. Ік
чувар облетаі і не-
зано скленяни верх.. И
еди /мешачок/ інрадар
хмару, сокол прешлі-

жне през воздух и збачи
легінь.

Бул близовна, же то інви-
же цело, таюй злеці долу
и спусти ше коло легіння.
А легінь всієй не спал.
Збачи сокола и у тот лар
подума як би одлецел з
його помоцу горе.

Сокол задре своїо ноги
до цела легіння, але вон
поднесешиши болі, и дор-
ве ше ногах соколу. А сок-
ол полеци високо з'лім и
поче облетовац холо злат-
ней палати. Легінь ше три-
мал непрестано за ноги и
закуковал па високи обла-
ки. На облаку обачи кра-
сну царину.

А кед пришол гу злат-
ней яблоні, легінь вине з
едну руку свой бичак и од-
реже соколови обидва ноги.
Сокол одлеці високо
од болю и нестане: медзи
хмарами, а легінь спадніс
наверх златней яблоні. Ту-
вине соколово: ноги котри-

министр найспособішши
медаї німа, живе у Висба-
дену и скрива ше, бо гоня
тоти, котрих фамелії вон
дараз дал позабивав.

Война у Китаю. Ме-
дзі Русами и Кінезами при-
шло до великих біткох. Як
новини являю забіто 8000
кінеческих вояжох а залепено
исто тельо, кром того 30
офіціюх и 10.000 пушкох.

**Преходзене па кат.
виру.** Апостолски престол
у Риму видал преписи, котри
ше муша тримац пра-
вославни Руси, кед суцу сту-
пинц до кат. Церкви. Світска
лудзе муша буц докладно
поучены о первенству рим-
ского папи, о пренепор. За-
чатию и о потреби заславіння.
Священіки жаж муша знац
латинську бешеду и точно
познавац кат. богословіе.

**Предсідатель Тур-
скей республікі Кемал па-
ша наблукал ше у сідней
пустині. Стретнул там 8
рочного хланца пастира, кот-
ри го виведол на праву
драгу. Кемалови шетот хлан-
ец так почачел, же го при-
ил за свойого.**

**Найменьше політи-
ческе общество на шве-
це ест Ле Тарір Гордан и
находит ше даскельо килом.
од Париза. Общество ше
соєті зос 10 особах, од
котрих су 5 хлопи, 4 жени**

Зос наших валалох

Шид.

Основано рускай шпоровнай
каси.

О потреби єднай шпороп-
най каси за срімских Руси-

и І. дзецко. Предсідателъ
(біров) того пояс, общес-
тва ма інцикі права ягод
и інши предсідатель вель-
ких варошох у Французской:

Виселюше. Зос Рус-
ії ша виселело 13.000 нем-
ецких фамелійох, котри
там искали уж ста рики. Вони
тваря, же ис можу далей
обставац у большевицким
веклу. Немецка влада вия-
вела, же их не може приїх
до Немецкой, але им помо-
жэе, же бя ше виселсли до
Канады.

Пешо през Африку.
До варошу Хартуму припли
двоме путники, по народно-
сці австріянци, котри ше
пред 15 мешаці рушели зос
Кантату. (найдальшого
краю): Найвекшу часц Аф-
рики уж прешли. Тераз пу-
тую попри рики Нилу до
Каїру.

**Ісландия сце буц
самостойна.** Слідующе
році окончус ше тисяч
роціца ісландского парла-
менту. Геди ше сце Іслан-
дия преглаши за самостой-
ну державу, бо до тера з с
у слову зос Данську.

**На єднім зарну рис-
каши** вінисал 114 буцк
еден чловек и подаровал то-
то зарно предсідателью
американской держави Віржі-
нія. На тим робел пол рока.

нох було уж и скорей бе-
шеші. Конечно приступело
ше тераз ту самому цілу,
осківше ше Руска шпоровна
каса у Шиду. У тим дні

остали з вохцами у целу
и покладзе па рану златне
яблуко. Такой му ше налі
рана. Вец патарга полни
кишенки златних яблукох
и пойдае до златній пала-
ти. На входу пуска дочека
го велики змай. Накед ру-
цел па ніго златне яблуко,
змай скочі до єднай долі-
ти и ту го нестане.

Такой ше отвори велика
капура. Легінь пошатри на
двор полни прекрасного кла-
ніца. А на балкону шедасла
шварна королівна з своїма
дзвінками. Збачела легінь,
полеци опрез ніого и прі-
віта го як слойого мужа
и газду. Дала жу цале бо-
гатство и так постал легінь
моции и богати пан.

На жисм віцей не могзисц,
бо лем велики сокол хто-
ри бул чувар палати могол
пренесц велике богатство
на жем. Но сокол страцел
ноги, а не одлуга го нашоли
на скленяней гори Мертво-

го. Кед раз пошол млади
чловек прекрасней королі-
вни па шетнику попатрел дол-
у и обачел, же ше долу
назберали вели люди. За-
грав на свою стрібериу
пишалку. Такой приледи
ластовка, котра у златній
палати вернела службу гла-
сника. Одлец долу и прес-
нитай ше цо ше там ста-
ло. Ластовка одлеци и кед
ше скоро врацела винри-
поведа:

„Кров соколова долу зас-
ожила мертвих котри под
тоту скленяну гору ложи-
нули. Будза ше неітка як
з сину и шедаю па свойо
коні, а безчислени народ
бачи тото не бачсне чудо“.

— Е. Сібл.

**Хто на Руску Просві-
ту дава — себе дава и
заслужи вічні спо-
мени у руским народу.**

отримани дотераа догварфки у Шиду, Беркасове и Бачинцох, и понеже шицки свидоми Русини видза и признаю потребу рускей шпоровней каси у Шиду, то заключено, да ше вона таїкай и оснует. Установна ше скупиттіна отрима на 1. листопада.

Руска шпоровна каса у Шиду основує ше на за-дружним темелю и приступи за члена до Задружній Свєзи у Загребу як своєго ревізійного союзу.

Заруки. Дзілка нашого опще познатого и поштованого газди п. Якова Ерделя паночки Серафіна заручела ше зос п. Дюром Гарапич, грунтовничарським пріправником зос Шиду. Винчуєм!

Конур.

На 1. листопада т. р. на 7 годин вечір отрима ше з нагоди державного інвіта вельки концерт, на котрим ще буде шпивац руски и югослав. писні.

До Канади

Хто має даску путовац, найше що скорій остана за гарантне писмо, бо югославянська квота бара зменьшана. Як прошлого року так и тута на мою молбу осталася ще Кунард лінія за окрему квоту за Русино-Українців та модім, тих, що є їх путовацем та ту квоту да ми ще явя що скорій, же би ми ще могли зарезервирати місце. Шицки інформації давам радо и задармо.

Ілько Крайцар,
адвокат пріправник, Шид.

Вшевіччина.

„Грушки на вербі”. То народна присловка, котра ще гутори, кед ще сце даю виноградець що вс возвищенні. Єден професор през велько роки спробувал нахаламиць грушку на вербу. Новини являю, же му то и пошло за руку и на верби розшию теряла грушки. Правда, же тот професор з Америки а там шицко го дно буць.

Жени з балосами и браду. Дохторка Мілер у Минхену написала у єдиному часопису, же штриганс власних чходіїв. Иженом, котри штригаю власні рошню балоси и брада. Женска власата сила жуши дзешкаль вибіц. И тута жени разумую над тим, чи дещо штригац власні лобо бритвиц браду.

ПОВОЛАНКА

на установне собранне

Руснай шпоровнай каси у Шиду.

Дня 1. листопада 1929. р. на 2 години пополадню отрима ше у Рускій школі у Шиду установне собранне Руснай шпоровнай каси у Шиду зос слідуючим дневним шором:

1. Іменоване предсидателя и писмоводителя скупитини и двох оверітельськох записника.
2. Читане правилок.
3. Уписоване членів.
4. Вибранка членів управного и надзорного одбору.

Поволую ще шицки Русини зос Шиду и других срімских валах, да приду на собранне и приступя за членів першої рускей шпоровнай каси у Срімі.

Приготувани одбор основателях,

Шветочни Отпочивок

Недаеля 23.

ЕВАНГ. Од луки, гл. VIII,
ЗЛЧ. 38.

«И повідай еліка ти
сестери Бог».

Не пре свою славу гвалрел Исус ицайліному чловеску, да ідея и проповеда людзом, що жу зробел, але пре бесконечну свою любов.

ту шицким страдающим, за хоторих сцел, да ще дознаю о чуду, па да и сами погледаю помоц у ньго. О глібоке мирно добродти божисій!

Исус пошол вельораа пре молитву на пусто место, да там мирно бешедус з Отцем своїм небеским, па и там го напали хори, и там

„и бідна піши народи від градов”, а Исус види мног народи и милосердова о них и исціли недужнія их. (Мафт. 14., 13.). Исус да-клем сцел, да людзе знаю за його помоц и любов гу бідним страдальнім. Исус з радосцу примал хорих и исцільвал их. За його прикладом пошла його Церква. Цо веций нужди на іншевець, то веций жертві захтева од своїх синіх за хорих. Вінкент паулски утмелел у 17. століті та-вариство за допатране хорих, и у тим чину ест преко сто тисяці душ, хотори ще пошвецели служби хорим. Шицким су познати милосердні сестри. Вони наслідую Христа у любові гу болящим. Исус, правда, творел чудеса за доказ своєго божества, але то творел пре любов свою, и зос любови гу бідним. Прето и одбил оштро фарисеях, кед митали чудо з неба, да ще дивую и патра.

Исус не пре людске патрене творел чуди, але пре то, да поможе близньому, як и сам виявел Йоановим посланником, кед пришли питац за його Месиянство! «Возвистите Йоану, яже

видіста и сминаста, яко сліпи проаирают, хроми ходят, прокажени очищаються, глухи слышат, мертві встають, и инциї благовістіуют» (Лука 7., 22.). Зос тима добрым ділам, полнима милосердия и любови гу бідним страдающим, брани Исус свєто божество и пред превіриими фарисеями и садукеями. Вони їх кара за их закаменелосці шерца, що не маю милосердия гу хорим, котрих вони исцілює и в суботу, тобож на шветочний діень, кед запланено робиц. О, ви твердо врати, чи ви в суботу не напаваце ваш статок, чи ви в суботу не цагаце овечку, кед вам спадне до ями, а кед треба исціліц хорого человека в суботу, то вам ужс грех! О ѿ фарисеев, чежко вам, бо и сами не йдаєце до царства и другим уход браніце!

Ето, мили читатель, таке в інтерію Христово гу бідним страдающим. Патриме до ньго, и грейме ще при ньому, бо воно отрима огень любови и доброти у інтерах наших, а там дзе любов и доброта, там радосць и живот.

Мудри Михайло.

НА ПРЕДАЙ

Два лапчи жемін першої класи у **Жабальським** хотаре (пройд од Тєци Вербашкого студні).

Презнац ще за цену **Осип Вебер**, лончар **Жабаль**.

Нашо претплатніци

Обновели претплату слідуючи п. п.:

Сагеди Митро, Петрови	на 1929. р.	100 днв.
Сегехи Дюра, ковач, 624. Р. К.	"	100 "
Еделянски Дюра, Дюрдьюв	"	100 "
Уїфакуши Марія, 164. Коцур	"	100 "
Стибер Янко, 186. Коцур	"	100 "
Ради Дюра, 335. Р. К.	"	100 "
Мудри Янко, старі, Миклушевца	"	100 "
Корнш Михайло, Дюрдьюв	"	100 "
Солка Іана, 870. Р. К.	"	50 "
Будински Осіп, слікар Р. К.	"	100 "
Синч Михайло, 750. Р. К.	"	50 "
Дула Михайло, 655. Дюрдьюв	"	100 "
Мункачи Штефан, Дюрдьюв	на 1928/29.	200 "
Балтіт Штефан, 689. Р. К.	"	1929/30.
Симулович Янко, столар 334. Р. К.	"	150 "
Бесермані Дюра, Миклушевци	"	25 "
Дюрков Габор, Нови Вербас	"	150 "
Сакач Іандор, Коцур 274.	"	1929/30.
Калай Дюра, Петрови	на 1930.	100 "
Чакан Габор 77. Коцур	на 1926., 1927. и 1928.	250 "
	на "	12.50 "

ТАРІОВИНА

Жито	Днн. 190—195—	Овес	Днн. 140—145—
Кукурица	" 115—120—	Мука 0	" 290—305—
Раж	" 150—155—	Мука 2	" 270—275—
Ярец	" 120—125—	Мука 5	" 250—255—
Отруби	" 97—100—	Мука 6	" 210—220—